

her at bemærke, at ethvert medlem kan kræve en sag forelagt for det samlede nævn.

Med hensyn til nævnenes sammensætning så håber jeg, og jeg vil kraftigt opfordre ministeren til, at han i udpegningen sikrer, at klagesystemet ikke bliver et topartisystem eller værre endnu kommer til at bestå af medlemmer, der alle repræsenterer samme parti.

Som repræsenterende et parti, der p.t. ikke er helt så stort som de to største, håber jeg naturligvis, at Det Konservative Folkeparti og andre mindre partier ikke udraderes af klagesystemet, men jeg mener faktisk også, at det rent psykologisk for en skatteyder, der møder nævnet, vil være uheldigt, hvis der kun er et eller to partier repræsenteret. Som sagt håber jeg, at skatteministeren vil være opmærksom på det.

Så vil jeg da godt som en gennem mange år engageret i skatteankenævnens arbejde – det er jeg ikke mere – sige, at Foreningen af Danske Skatteankenævne har været forankret i kommunerne og i KL. Det er oplagt, at sådan kan det ikke blive ved med at være, når der ikke mere er nogle kommunale skatteforvaltninger, og når ankenævnene bliver statslige.

Jeg vil håbe, at Foreningen af Danske Skatteankenævne får en mulighed for at fortsætte i et eller andet regi, for den forening har gennem årene lavet et meget stort arbejde med uddannelse af ankenævnsmedlemmer, i øvrigt i et godt samarbejde med sekretariatsmedlemmer, både før og efter reformen. Den uddannelse, der har ligget der, tror jeg ikke så godt vi kan undvære, men det er jo ikke noget, der står i lovforslaget. Det er noget, jeg blot vil udtrykke håb om kan finde sted.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Selve spørgsmålet om enhedsorganisationer og hele problemet med manglende kontrol osv. får vi næppe rykket meget på, så derfor vil jeg i stedet tage fat på spørgsmålet om de offentligt ansatte og deres sikkerhed for deres fortsatte løn- og ansættelsesvilkår.

Jeg vil gerne høre den konservative ordfører om det problem med omsorgsdage, som KTO peger på i deres hørings svar. Den konservative familieminister har jo været optaget af det her med at sikre omsorgsdage. Hun har godt nok ikke haft nogen penge til det, men hun mener, at omsorgsdage er meget vigtige. KTO peger i deres hørings svar på, at hvis man ikke går ind og

sikrer de ansattes fremtidige vilkår og følger dem, de har i dag, kan f.eks. en kvindelig kommunal skattearbejder risikere at miste 10 omsorgsdage og en mandlig kommunal skattearbejder, som der er et eksempel på, kan risikere at miste 12 omsorgsdage. Hvordan har De Konservative det med det?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

»Kan risikere at miste«, bliver der sagt. Nu vil jeg indrømme, at jeg intet har lyttet til de spørgsmål, der så voldsomt er blevet stillet til de foregående ordførere, og jeg havde forestillet mig, at de spørgsmål ville jeg nok også få, og så er det jo ikke så godt, når man får et helt andet.

Men jeg tror på, at man generelt som statslig arbejdsgiver vil være interesseret i at skabe gode vilkår for de ansatte, ligesom kommunerne er det. Jeg kan slet ikke dele den der mistænkeliggørelse af, at en statslig arbejdsgiver nok er interesseret i at fratage de ansatte stort set alle rettigheder. Jeg synes, at hvis man læser lidt mere end lige de udpluk, som nogle af ordførerne her har læst op af, lyser det ud af det, at tanken er, at der ikke skal ske forringelser for de ansatte.

KL 14.35

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har ikke den definition, at statslige arbejdsgivere er onde og kommunale arbejdsgivere er gode, det er slet ikke sådan.

Men når man nu kan se, at der ikke er afsat ekstra ressourcer, tværtimod budgetterer man med at spare en masse penge, har jeg lidt svært ved at se, hvor de ansatte skal have tilliden til, at de beholder de samme løn- og ansættelsesvilkår, som de har i dag, at der ikke er nogen, der får forringet deres løn- og ansættelsesvilkår, især fordi det ikke fremgår af kommentarerne, at folk kan være sikre på at have de samme løn- og ansættelsesvilkår, som de har i dag.

Det er naturligt noget, der optager de ansatte, hvilke vilkår de kommer til at have fremover. Det ville jo være det allerbedste, hvis De Konservative kunne være med til at sikre, at de ansatte ikke behøver at gå rundt og være bekymrede, men i stedet kunne koncentrere sig om hele arbejdet med omlægningen, fordi de fik en garanti for, at de kan beholde de løn- og ansættelsesvilkår, de har i dag, også selv om de bliver flyttet rundt.